

РЕШЕНИЕ

№ 6183

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5131** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 във връзка с ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Д. Н. Т., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: @@2@[жк], № 534, вх. Д, ет. 6, ап. 120, против ЗППАМ №22-4332-002041/03.05.2022г., издадена от Р. Б. Н., полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл.171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - „прекратяване на регистрация на ППС“ за срок от шест месеца.

С жалбата се твърди, че горе цитираната заповед е незаконосъобразна, в противоречие със всички материални и процесуални закони и се иска същата да бъде отменена.

В съдебно заседание, жалбоподателя Д. Н. Т., редовно призован, се явява лично и моли съдът да отмени заповедта.

Ответникът Р. Б. Н., полицейски инспектор в отдел "ПП" ПРИ СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. Д.. Юрк. Д. счита, че жалбата е неоснователна и недоказана. Моли съдът да отхвърли жалбата и потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна СДВР, редовно призована, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.05.22 г., около 01:30 часа, в [населено място] на бул. Европа, по данни на свидетели /очевидци/, жалбоподателят управлявал л.а. с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от бул. С. към ул. Б. шосе, като при извършена проверка с техническо средство D. T. 5000 ARLN 0103 проба номер 488, извършена в 02:13 ч на 01.05.22 г. уредът отчетел положителен резултат, който отговарял на (Бензодиазепими). На жалбоподателят е издаден Т. номер 086033 за ВМА и е уведомен за започване на ЗППАМ номер 1115. Съставен е АУАН № 617959/01.05.22 г., за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 - УПРАВЛЯВА ППС СЛЕД УПОТРЕБА НА НАРКОТИЧНИ ВЕЩЕСТВА ИЛИ ТЕХНИ АНАЛОЗИ от ЗДвП и на чл. 100 ал. 1 т. 1 - НЕ НОСИ КОНТРОЛНИЯ ТАЛОН ОТ СВИДЕТЕЛСТВОТО ЗА УПРАВЛЕНИЕ, от ЗДвП. На базата на АУАН е издадена процесната заповед № 22-4332-002041/03.05.2022г., с която на основание чл.171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от шест месеца.

Нарушителят посочил в акта, че има възражения. Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 17.05.2022 г., а жалбата срещу нея е депозирана на 31.05.2020 г.

При така установеното от фактическа страна, от правна Съдът установява следното:

По допустимостта – жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице, против годен за съдебен контрол административен акт в установения за това преклузивен 14-дневен срок и пред местно компетентния административен съд, като липсват други основания по смисъла на чл. 159 от АПК.

Разгледана по съществото си, жалбата се явява неоснователна.

На основание чл.168, ал. 1 от АПК, съдът е длъжен служебно да осъществява цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на индивидуалния административен акт.

По делото е приета като доказателство, административната преписка по издаване на оспорения административен акт, в която се съдържат писмено доказателство за компетентност на ответния административен орган – Заповед № 51 Зз 1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР за определяне на длъжностните лица, упълномощени да налагат ПАМ по Закона за движение по пътищата, въз основа на което, съдът намира, че ответникът по делото доказва, че притежава необходимата компетентност да издава ЗППАМ по ЗДвП. Приложена е и справка за извършените нарушения по ЗДвП от страна на жалбоподателя, както и справка за регистрацията и собственост на лекия автомобил.

Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са преустановяващи ПАМ по смисъла на чл. 22, предложение второ от ЗАНН. Издадената заповед за прилагането на ПАМ по правното си действие има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, като при липса на предвидено друго в специалния закон - ЗДвП, на основание чл.2, ал. 1 от АПК и във вр. с чл. 23 от ЗАНН, се прилага редът на глава пета, раздел втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед, с правно основание по различните състави на чл.171 от ЗДвП, е извършено от водач на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на съответната норма, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените АУАН имат доказателствена сила до доказване на противното.

Същите представляват официален документ по смисъла на чл.179 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и имат обвързваща доказателствена сила за извършеното пред длъжностното лице изявление, както и за извършените от него и пред него действия, поради което на основание чл. 193, ал. 1, изр. първо, във вр. с чл. 154, ал. 1 от ГПК, доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя. Всъщност спор относно фактическата обстановка по извършеното административно нарушение не съществува.

Конкретната заповед за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визиращи в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Оспореният акт е мотивиран, включително и чрез препращане в съдържанието му към съставения АУАН - за фактическите обстоятелства, възприети от органа при произнасянето му. Административният орган спазва задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка има приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивиращи органа да издаде процесната заповед и те се визират в нея.

Съдът намира, че заповедта е издадена и в съответствие с материалния закон и неговата цел, и в този смисъл не са налице сочените от оспорващия отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК. С оспорената заповед административният орган прилага правилно относимите материално-правни разпоредби и действия в съответствие с целта на закона, издавайки законосъобразен административен акт.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че длъжностно лице от състава на отдел "Пътна полиция" - СДВР е съставило Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ Серия GA, бл. № 617959/01.05.2022г. за извършване на процесното нарушение.

Предвид установеното нарушение е издадена процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца".

Във връзка с горното е видно, че заповедта е издадена от компетентен орган, който е полицейски орган по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, по делото е приложена заповед № 51 Зз 1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, съгласно която държавни служители от отдел "Пътна полиция", в качеството си на полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР имат право да налагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП.

Съдът счита, че заповедта е законосъобразна и съответства на материалния закон и неговите цели. Съгласно разпоредбата на чл. 171 от ЗДвП - за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки. От представеното по делото доказателство - горепосочения АУАН се установяват безспорно горните обстоятелства.

В случая административният орган действа при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното, оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визираща в чл. 22

от ЗАНН, в. вр. с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

За разлика от реализирането на административнонаказателната отговорност за извършено административно нарушение, приложената ЗППАМ има преустановителен и превантивен характер - да осуети възможността на деца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява наказание. Поведението на жалбоподателя е укоримо и не следва да бъде толерирано. Следва да бъде отчетена високата обществена значимост на безопасността на движението по пътищата, като в конкретния казус изпълнението на оспорената заповед е в обществен интерес.

С оглед гореизложеното, заповедта се явява законосъобразна, същата е издадена от компетентен орган, надлежно овластен, при съблюдаване изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, обективизирана в законоустановената форма, в съответствие с материалноправните разпоредби и при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона. Не се установяват пороци, обуславящи отмяната или обявяването на нищожността ѝ, поради което считам, че подадената срещу нея жалба е неоснователна.

В случая събраните доказателства несъмнено установяват наличието на визираните в нормата юридически факти, правопораждащи прилагането на ПАМ. Безспорно се установява пред съда, че жалбоподателят управлявал л.а. с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от бул. С. към ул. Б. шосе, като при извършена проверка с техническо средство D. T. 5000 ARLN 0103 проба номер 488, извършена в 02:13 ч на 01.05.22 г. уредът отчел положителен резултат, който отговарял на (Бензодиазепими), поради което съдът достига до единствено възможния правен извод за безспорна установеност на всички елементи от фактическия състав, съставляващи основание за прилагане на конкретната ПАМ. Мярката по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се налага от административния орган при условията на обвързана компетентност. Това означава, че при установяване на фактическите основания, визираните в хипотезата на правната норма, органът няма право на избор или на свободна преценка дали да наложи принудителната административна мярка или не, тъй като действа в условията на обвързана компетентност, т.е. е длъжен да издаде административен акт с указаното от закона съдържание при проявлението на конкретните релевиращи от нормата факти.

Съдът приема и, че не е налице несъответствие на процесната заповед с целта на закона. Издаването ѝ преследва дисциплиниращ, превантивен и предупредителен ефект, каквито са и целите на ЗДвП, посочени в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от този закон. С оглед приложената към делото справка за нарушител, безспорно известна и на административния орган, жалбоподателят има наложени многобройни административни наказания, в т. ч. и друга ПАМ по смисъла на чл. 171 от ЗДвП. От тази справка действително се установява, че жалбоподателят системно извършва нарушения на ЗДвП, което и обосновава извода за правилността на конкретно наложения период на действие на ПАМ, като такъв в по-висок от законовия минимум размер.

Неоснователно се явява искането на жалбоподателя за изменяването на оспорената заповед и определяне на минимално предвидения в закона срок за ПАМ, като следва да се посочи, че според възприетото от съдебната практика /Решение №910/23.01.2018 г., постановено по адм.дело № 9379/2017 г. на ВАС, Седмо отделение/ Съдът не разполага с такава процесуална възможност да намалява предвидения в заповедта срок, за който е наложена принудителната административна мярка, тъй като

определянето на срока е от компетентността на административния орган, а Съдът единствено проверява законосъобразно ли е определен този срок, с оглед изложените в акта мотиви. В конкретния случай мотивирана обоснованост за действията на органа в рамките на приложимите материално-правни норми е налице по отбелязаните по-горе доводи.

Въз основа на изложеното за преценката на събраните доказателства и относимите правни разпоредби, Съдът намира за установено фактическото и материално-правно основание за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП – управление на чуждо МПС от неспособен водач, което обстоятелство не се опровергава от събраните по делото писмени доказателства. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по издаването ѝ, както и при правилно приложение на относимия закон, и при спазване на предвидената законова цел - за преустановяване на извършването на административно нарушение. Ето защо, процесния акт е законосъобразен и по отношение на него не се установява да са налице основанията по чл.146, т. 1 - 5 от АПК за отмяната ѝ. Жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови решение за отхвърлянето ѝ. Ответната страна не претендира разноски, поради което такива не ѝ се следват.

С оглед правилата на процеса и изхода на делото разноските следва да бъдат възложени на жалбоподателя.

Водим от гореизложеното и на осн. чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд, [населено място]

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Н. Т., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: @@10@[жк], № 534, вх. Д, ет. 6, ап. 120, против ЗППАМ №22-4332-002041/03.05.2022г., издадена от Р. Б. Н., полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл.171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - „прекратяване на регистрация на ППС“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Д. Н. Т., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: @@13@[жк], № 534, вх. Д, ет. 6, ап. 120, да заплати на СДВР сумата в размер на 100 /сто/ лв. , представляваща юрисконсултско възнаграждение

Решението не подлежи на обжалване на осн. чл. 172, ал. 5, изр. второ от ЗДвП.

Административен съдия :

